

[Ellsabeth Arnold]

fra 22 til 25 pct. Det synes jeg er meget modigt og ærligt af skatteministeren, og jeg vil gerne komplimentere skatteministeren for, at han tager denne konsekvens af den beslutning, der blev taget, da man indførte ambien.

Om ærlighed vil jeg også sige, at da jeg indtrådte i Skatteudvalget efter mit valg til Folketinget i 1988, fik jeg et kort rids af ejendommelighederne i det danske skattesystem. Herunder fik jeg helt klart besked på, at ambien nok var lidt tvivlsom, at det i virkeligheden betød, at man havde en moms på 25 pct., og at man nok på et eller andet tidspunkt blev nødt til at afskaffe ambien. Så der er altså nogle i dette Folketing, der har fået klar besked. Det var jo ikke noget, der blev sagt offentligt, det blev sagt i parentes og som teaterhvisken. Men det var helt klart, at det var det, der var formålet.

Derfor må vi fra radikal side sige, at det er da i orden, at man nu er kommet så vidt, at man siger, at vi altså nu er nået frem til snorene, og at vi må tage konsekvensen og se vælgerne i øjnene og sige rent ud, at det var det, det drejede sig om – vi havde en moms på 25 pct.

Jeg er helt sikker på, at skatteministeren meget gerne ville have nedsat momsen i stedet for, men så skal der jo findes besparelser. Dertil har hr. Ole Donner jo allerede erklæret sin vilighed til at medvirke, men det er jo desværre ikke nok, og derfor må det blive ved den realistske forhøjelse af momsen, og fra radikal side kan vi kun sige, at det for os at se også er den eneste udvej, når man nu ikke kan bibeholde det system, vi har.

Det er blevet markedsført som, at dette skulle være fuldstændig neutralt, og ministeren har med vanlig scenetække præsenteret et eksempel for befolkningen, som gik ud på, at et rugbrød ville bevare værdien fuldstændig uantastet. Men rugbrødet illustrerer jo ikke hele erhvervslivet, og der er nævnt adskillige eksempler på i dag, som vi andre har hørt om også, fra Århus Flydedok, fra Lindøværftet og fra andre, der arbejder med meget lange kontrakter, at denne betegnelse ikke dækker.

Jeg vil derfor allerede nu sige, at vi må se på disse lange kontrakter i Skatteudvalget, for der skal en eller anden form for hold i disse pris-skrivninger, og det kan ikke nytte noget, at man markedsfører denne ændring som, at den er fuldstændig neutral, for det vil den ikke væ-

re i praksis; der vil være eksempler på, at den ikke kan fungere på den måde.

Derfor vil jeg advare imod, at man markedsfører dette her som en snuptagsløsning. Det ser sådan ud, men det tror jeg ikke det er. Vi vil naturligvis gå ind i udvalgsarbejdet og være lige så flittige og grundige, som vi plejer at være. Det kan jeg i hvert fald tilsige skatteministeren.

Til sidst vil jeg sige, at denne sag jo tydeligere end noget andet illustrerer, at det danske skattesystem er dybt afhængigt af, hvordan vi engagerer os i forhold til udlandet. Vi kan ikke opretholde et skattesystem i Danmark, som er væsensforskelligt fra det, man har i landene omkring os. Dette her er bare ét eksempel, der er masser af andre eksempler.

Jeg vil gerne tilslutte mig den opfordring, som hr. Lykketoft fra Socialdemokratiet kom med, om, at skatteministeren nu må tage denne advarsel alvorligt og sætte et arbejde i gang for at diskutere, hvordan vi skal udforme vores kommende skattesystem. Jeg synes ikke, vi skal gå ud af dette år, 1991, uden at vi har sagt til hinanden, at vi nu må i gang med et arbejde for at finde ud af, hvordan skattesystemet skal se ud, når vi går ind i sidste halvdel af dette tiår, sådan at vi har det helt på plads og ved, hvordan det skal se ud, når vi går ind i næste årtusinde. Jeg vil meget gerne have et positivt svar fra ministeren på dette spørgsmål.

Kofod-Svendsen (KRF):

Da vi i december 1987 indførte ambien, var det jo med en klar hensigt, nemlig at styrke konkurrenceevnen, idet vi samtidig fjernede nogle arbejdsgiverafgifter og oven i købet gjorde det på en sådan måde, at vi ikke fuldt ud tog beløbet ind via ambien. Der er ingen tvivl om, at den operation er lykkedes, forstået sådan, at vi har fået styrket konkurrenceevnen, og her er vel noget af hemmeligheden bag de gode eksporttal, som Danmark har oplevet i de sidste år, således at vi nu kan begynde at glæde os over, at vi ikke alene har en positiv handelsbalance, men også en positiv betalingsbalance, så vi kan begynde at betale vores gæld tilbage.

Det, vi ville, lykkedes altså, og det synes jeg er væsentligt at understrege, også når vi nu skal til at se på denne tekniske ændring. Vi lagde vægt på, at vi fik en konkurrenceevneforbedring, og det er vigtigt, at vi fastholder kon-